

Nr 575

Av herr Svensson i Vä, om visst anslag till Sveriges koloniträdgårdsförbund.

(Lika lydande med motion nr 498 i Första kammaren)

Inom Sverige finnes f. n. ett antal av ca 20 000 koloniträdgårdar, varav drygt hälften i dag är anslutna till Sveriges koloniträdgårdsförbund. Genom livlig propagandaverksamhet och speciellt om statsbidrag erhålles för utvidgande av förbundets upplysnings- och rådgivningsverksamhet synes det möjligt att än fler trädgårdskolonister söker inträde i förbundet för att därmed draga nytta av dess erfarenheter, hur en verksamhet av detta slag skall bedrivas för att komma befolkningen till full nytta.

I detta sammanhang torde finnas anledning att förtydliga vad uttrycket trädgårdskolonist innebär. I de orter i vårt land, där människan tvingas bo i förhyrda lägenheter och där möjligheter finnes till sysslande med jord och vad därmed hör, en sak som sedan urminnes tider legat svenska folket om hjärtat, har sedan början av 1900-talet en form av trädgårdsodling uppstått, den form som kräver minsta jordarealen och därtill den intensivast bedrivna odling av jorden som kan ernås. Den bostad som de lägre inkomsttagarna av Sveriges stadsbefolkning har möjlighet att skaffa sig kompletteras sålunda med ett stycke jord, som erhållit benämningen trädgårdskoloni. För att tillvarata den enskilde personens intressen och för att bättre kunna utföra arbeten som är av gemensamt intresse sammansluter kolonisterna sig i föreningar, vilka i sin tur sammanslutit sig i Sveriges koloniträdgårdsförbund.

Detta förbund har därvid många olika problem att brottas med och då icke minst ekonomiska i samband med förbundets upplysnings- och rådgivningsverksamhet. För att i någon mån kunna vägleda landets kolonister i t. ex. odlingsfrågor utger förbundet en tidning benämnd Koloniträdgården, men därutöver kräves ett aktivt deltagande på vitt skilda orter i landet. En fackutbildad trädgårdsman till denna verksamhet skulle vara av oerhört stort värde, icke enbart för trädgårdsfolket utan även för landet i övrigt.

Mot detta ianspråktagande av en trädgårdsfackman skulle kunna invändas, att de flesta städerna i landet har speciella stadsträdgårdsmästare anställda och att i hushållningssällskapen återfinnes deras trädgårdskonsulenter. Härpå kan svaras att dessa befattningshavare på grund av bristande tid och anhopningar av andra spörsmål icke ägnar någon större uppmärksamhet åt hithörande frågor, och då det dessutom synes angeläget med viss centralisering och likartad uppläggning av verksamheten i övrigt, torde bästa lös-

ningen vara att en trädgårdsfackman knytes till förbundets verksamhet. Med nuvarande ekonomiska resurser är det dock omöjligt för förbundet att göra en positiv insats på ifrågavarande område, medan läget, om en fackkunnig person kunde ingripa, vore ett helt annat. Här kan endast erinras om att, beträffande upplåtelseformer och villkor för markupplåtelser samt iordningsställande av planer för områdenas utbyggnad, kännedom om stadsplaneverksamhet och anläggningsteknik m. m. är erforderlig.

Allt vad ovan framförts pekar på att tiden nu är inne för realiserandet av önskemålet att till förbundet knyta en fackman som behärskar problemen, och då förbundet i sin egenskap av samlande organ redan har erforderliga kontakter landet runt, synes det också riktigt att denna upplysningsverksamhet inrymmes i förbundets övriga verksamhet. Staten bör bidra till kostnaderna härför. Jag föreslår för nästkommande budgetår ett statsbidrag med 15 000 kronor.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen för budgetåret 1962/63 måtte anvisa ett anslag av 15 000 kronor till Sveriges koloniträdgårdsförbund för främjande av dess upplysnings- och rådgivningsverksamhet, i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 26 januari 1962

Gustaf Svensson

i Vä